

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с организирана престъпност, трето тримесечие на 2023 г.**

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
25.11.2022 г. – н. д. № 775/2022 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 321 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. Л. Х. и В. Е. Д. срещу присъдата от 01.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на САС – АСНС – закрит. С присъда от 28.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2240/2017 г. на Специализирания наказателен съд В. Е. Д. и Ю. Л. Х. са признати за виновни за това, че в периода от 19.10.2010 г. до 02.11.2010 г. на територията на Република България се сговорили помежду си да вършат в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно такива по чл. 215 от НК (престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК). На всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години. Подсъдимите са признати за виновни и в това, че за периода от 07.10.2010 г. до 02.11.2010 г. в Република България и Република Турция при условията на продължавано престъпление като съизвършители и с цел да набавят за себе си имотна облага спомогнали да бъдат отчуждени чрез транспортирането им от посредствени извършители – шофьори, от България до неустановени населени места в Турция чужди движими вещи – товарни автомобили, за които предполагали, че са придобити от други лица чрез престъпление (кражба, обсебване), като укривателството е в големи размери – на обща стойност 324 110 лв. (престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК). На всеки от подсъдимите са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години и „глоба“ в размер на по 7000 лв. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години за всеки от тях, като изпълнението е отложено за изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“ в размер на по 7000 лева за всеки от двамата. С решение на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта ѝ относно осъждането на В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като подсъдимите са признати за виновни в това да са извършили деянието в периода от началото на месец октомври 2010 г. до 02.11.2010 г., както и за това да са се сговорили да вършат престъпления по чл. 215 от НК и в Република Турция. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част. По касационни жалби на подсъдимите пред ВКС е образувано к.н.д. № 279/2021 г., като с решение от 08.07.2021 г. въззивното решение на АСНС е отменено в частта за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК и делото е върнато за нова разглеждане в тази му част, а в останалата е оставено в сила за престъплението по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал.	Обявено за решаване.

1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

При новото разглеждане на делото с присъдата по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на АСНС подсъдимите са признати за виновни за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК за определен период от време и частично са оправдани по това обвинение за друг период от време. Първоинстанционната присъда е потвърдена в частта относно размера на наложените наказания.

В касационните жалби на Ю. Л. Х. и В. Е. Д. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на присъдата и намаляване на наложените наказания.

28.04.2023 г. – н. д. № 252/2023 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2, чл. 234, ал. 1, 2 и 3 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. Д. срещу въззивното решение от 17.01.2023 г. по в.н.о.х.д. № 39/2022 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда от 29.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 149/2020 г. на Военен съд – София. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел) и по чл. 234, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1, пр. 2 (в редакция преди ЗИДНК, обн. ДВ, бр. 7/22.01.2019 г.) от НК (държал акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон, като деянието не представлява маловажен случай и е извършено от две лица, сговорили се предварително). Наложени са му наказания „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23 от НК му е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години. Присъединено е наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 години, наложено за престъплението по чл. 234, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК.

Настоящото касационно производство е второ по ред, след като с решение от 19.05.2022 г. по к.н.д. № 103/2022 г. на ВКС е отменено въззивното решение по в.н.о.х.д. № 41/2021 г. на Военно-апелативния съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд от стадия на съдебно заседание.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 309/15.09.2023 г. ВКС реши:
Оставя в сила Решение № 2/17.01.2023 г., постановено по в.н.о.х.д. № 39/2022 г. по описа на Военно-апелативния съд.

17.05.2023 г. – н. д. № 308/2023 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 213а, ал. 2, т. 5 вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – София и касационна жалба на подсъдимия Д. П. П. срещу решение от 21.02.2023 г., постановено от Апелативен съд – София (АСНС – закрит) по в.н.о.х.д. № 111/2020 г., с която въззивният съд е потвърдил изцяло присъдата от 17.01.2020 г. по н.о.х.д. № 585/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит. В хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, производството срещу подсъдимите Б. И. А., П. С. П. и П. В. Д. е приключило с одобрени от други състави на Специализирания наказателен съд – закрит споразумения за решаване на делото по реда на чл. 384а от НПК. С присъда от 17.01.2020 г. по н.о.х.д. № 585/2019 г. по описа на Специализирания наказателен съд – закрит Д. П. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК и е осъден на наказание лишаване от свобода за срок от 3 години, което да бъде изтърпяно при първоначален строг режим. Подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан за това групата да е била създадена с цел вършене на престъпления по чл. 252 от НК. Д. П. П. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 213а, ал. 2, т. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. По въззивен протест на Специализираната прокуратура и въззивна жалба на защитника на Д. П. П. е образувано в.н.о.х.д. № 111/2020 г. по описа на АСНС – закрит. С решение от 21.02.2023 г. въззивният съд е потвърдил изцяло присъдата от 17.01.2020 г. по н.о.х.д. № 585/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит. В касационния протест срещу въззивния акт се излагат доводи и за трите касационни основания, като се иска съдът да отмени въззивното решение и да върне делото за разглеждане от друг съдебен състав. В касационната жалба на защитника на подсъдимия Д. П. П. се заявяват трите касационни основания и се иска въззивното решение да бъде отменено и да бъде оправдан неговият подзащитен.	С Решение № 289/22.07.2023 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 460000/21.02.2023 г., постановено по в.н.о.х.д. № 111/2020 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.
19.05.2023 г. – н. д. № 208/2023 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 159а от НК Делото е образувано по жалби на подсъдимите Е. В. С., Д. О. Т., С. К. М. срещу решението от 21.12.2022 г. по в.н.о.х.д. № 182/2021 г. на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит). С присъда от 12.02.2021 г. по в.н.о.х.д. № 4264/2019 г. на СНС – закрит подсъдимите Д. О. Т., Е. В. С. и С. К. М. са признати за виновни за това, че в периода от неустановена дата	С Решение № 254/07.07.2023 г. ВКС реши: Изменя въззивно решение № 50004/21.12.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 182/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит, като оправдава подсъдимата Е. В. С. по обвинението за извършено престъпление по

през лятото на 2017 г. до 23.11.2018 г. в гр. София (за подсъдимите Д. О. Т. и Е. В. С.), респективно в периода от 01.11.2017 г. до 23.11.2018 г. в гр. София (за С. К. М.), са участвали в ОПГ – структурирано трайно сдружение на 4 лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 159а от НК (набиране и експлоатиране на жени с цел сексуална експлоатация, от което да извличат печалба), като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 54 от НК Д. О. Т. е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 4 години; Е. В. С. на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 3 години; С. К. М. на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. Подсъдимият С. К. М. е признат за виновен и за извършени две престъпления по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК (набрал отделно две лица с цел да бъдат използвани за развратни действия – проституция, независимо от съгласието им, като деянията са извършени чрез обещаване на облаги), извършени съответно на неустановена дата през м. декември 2017 г. в гр. София (за първото), респективно на неустановена дата през м. май 2018 г. в гр. София (за второто), поради което на осн. чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 5000 лева. На С. К. М. е наложено най-тежкото от определените за трите престъпления наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години, към което е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 5000 лв.

С обжалваното въззивно решение на САС (АСНС – закрит) е изменена първоинстанционната присъда: в частта относно Д. О. Т. – признат е за невиновен в това да е участвал в ОПГ за времето от лятото на 2017 г. до 31.10.2017 г., поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл; в частта относно Е. В. С. – признат е за невиновен в това да е участвал в ОПГ за времето от лятото на 2017 г. до 31.10.2017 г., поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл. Присъдата е потвърдена в останалата част.

В жалбата на Е. В. С. са релевирани и трите касационни основания. Отправеното искане в условията на алтернативност е за признаване на подсъдимия за невиновен, респективно за отмяна на атакуваното въззивно решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

В жалбата на Д. О. Т. са изтъкнати доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на материалния закон. Отправеното искане в

чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК за периода от 01.11.2017 г. до 11.04.2018 г. и подсъдимата С. К. М. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК за периода от лятото на 2017 г. до 31.10.2017 г. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

условията на алтернативност е за признаване на подсъдимия за невиновен, респективно за отмяна на атакуваното въззивно решение и връщане на делото на първата инстанция за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на присъдата. С жалбата на защитника на С. К. М. са заявени и трите касационни основания с искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд.	
22.05.2023 г. – н. д. № 293/2023 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1, чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК Делото е образувано срещу подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р., И. Л. Е. и А. П. Е. Касационното производство е иницириано по касационен протест и касационна жалба срещу произнесена от Апелативен съд – София (АСНС – закрит) въззивна присъда от 16.11.2022 г. по в.н.о.х.д. № 488/2020 г., с която въззивният съд е изменил първоинстанционна присъда от 15.07.2020 г., постановена по н.о.х.д. № 1830/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, като преквалифицирал деянията на подсъдимия И. Л. Е. от престъпления по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК в такива по чл. 354а, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Намалил е наложеното му наказание от 2 години лишаване от свобода на 1 година и 6 месеца, намалил е определеното му общо наказание лишаване от свобода от 2 години на 1 година и 6 месеца, както и определения изпитателен срок по чл. 66, ал. 1 от НК от 4 години на 3 години. С горепосочения въззивен акт съдът отменил първоинстанционната присъда по отношение на подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р. и И. Л. Е., като признал Т. М. С. за невиновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Със същата присъда въззивният съд признал И. Л. Е. за невиновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК. В. Ю. Р. е оправдан по обвиненията за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като е потвърдил присъдата в останалата ѝ част. С присъда от 08.10.2018 г. по н.о.х.д. № 2316 от 2017 г. по описа на Специализиран наказателен съд – закрит, Т. М. С. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група, създадена с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК, както и с користна цел), чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК (разпространение на високорисково наркотично вещество без надлежно разрешително) и престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от	С Решение № 318/21.09.2023 г. ВКС реши: Оставя в сила Присъда № 460002/16.11.2022 г., постановена по в.н.о.х.д. № 448/2020 г. от Софийския апелативен съд (АСНС – закрит).

НК (държане на високорисково наркотично вещество без надлежно разрешително) , като му е определено общо наказание в размер на 5 години лишаване от свобода при първоначален строг режим, както и глоба с размер на 20 000 лева. Със същата присъда В. Ю. Р. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група, създадена с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК, както и с користна цел), чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Подсъдимият В. Н. Х. е признат за виновен по обвинение за чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и за престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК. Подсъдимите И. Л. Е. и А. В. А. са признати за виновни за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, пр. 2, вр. ал.1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. А. П. Е. е призната за виновна в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК и чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1 от НК, като е оправдана по обвинението за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. На подсъдимите са определени общи наказания, както следва: на В. Ю. Р. – 3 години лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 5 години; на И. Л. Е., А. В. А. и В. Н. Х. – 2 години лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 4 години, като към наказанието на В. Н. Х. е присъединено наказание „глоба“ в размер на 5000 лева. На А. П. Е. е наложено наказание 1 година лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 3 години.

По въззивни жалби на подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р. и И. Л. Е. е образувано в.н.о.х.д. № 112/2019 г. по описа на АСНС – закрит, като с решението от 21.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 112/2019 г. е отменена първоинстанционната присъда и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав в Специализирания наказателен съд – закрит.

По отношение на подсъдимите А. П. Е., А. В. А. и В. Н. Х. по н.о.х.д. № 3921/2019 година на Специализирания наказателен съд – закрит са одобрени споразумения за прекратяване на наказателното производство, като новото първоинстанционно производство – н.о.х.д. № 1830/2019 г. е продължило само с участието на Т. М. С., В. Ю. Р., И. Л. Е. и А. П. Е.

С присъда от 15.07.2020 г. по н.о.х.д. № 1830/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит подсъдимият Т. М. С. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 5 години и глоба в размер на 20 000 лева, подсъдимите В. Ю. Р. и И. Л. Е. са признати за виновни по обвиненията за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК

и чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, а В. Ю. Р. и по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като им са наложени общи наказания лишаване от свобода за срок от 2 години и 11 месеца за В. Ю. Р., съответно 2 години за И. Л. Е., като изпълнението на наказанията е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 4 години. А. П. Е. е оправдана по обвинението за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК.

По въззивни жалби на подсъдимите И. Л. Е., Т. М. С. и В. Ю. Р. е образувано в.н.о.х.д. № 488/2020 г. по описа на Апелативен съд – София (АСНС – закрит), като с въззивна присъда от 16.11.2022 г. въззивният съд е изменил първоинстанционна присъда от 15.07.2020 г., постановена по н.о.х.д. № 1830/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, като преквалифицирал деянията на подсъдимия И. Л. Е. от престъпления по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, в такива по чл. 354а, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, намалил е наложеното му наказание от 2 години лишаване от свобода на 1 година и 6 месеца, намалил е определеното му общо наказание лишаване от свобода от 2 години на 1 година и 6 месеца, както и определения изпитателен срок по чл. 66, ал. 1 от НК от 4 години на 3 години. С горепосочения въззивен акт, съдът отменил първоинстанционната присъда по отношение на подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р. и И. Л. Е., като признал Т. М. С. за невиновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Със същата присъда въззивният съд признал И. Л. Е. за невиновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, а В. Ю. Р. е оправдан по обвиненията за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като е потвърдил присъдата в останалата ѝ част.

В касационния протест срещу въззивния акт се правят възражения за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за нарушение на материалния закон, като се иска съдът да отмени въззивната присъда и да върне делото за разглеждане от друг съдебен състав. В касационната жалба на защитника на подсъдимия И. Л. Е. се излагат доводи по трите касационни основания, регламентирани в чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, и се иска да бъде оправдан подсъдимият, алтернативно да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг съдебен състав или да бъде намалено наложеното наказание.

21.09.2023 г. – н. д. № 515/2023 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 321, ал. 6 вр. чл. 308, ал. 7 вр. ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 и вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на Й. Р. Н. и А. С. А., подадени чрез защитници, срещу решение от 27.01.2023 г. по в.н.о.х.д. № 826/2022 г. по описа на Апелативен съд – София.

Делото е за втори път пред ВКС, след решение от 11.05.2022 г. по к.н.о.х.д. №

Постановено е Решение № 325/27.09.2023 г. на ВКС.

62/2022 г. по описа на ВКС, първо н.о., с което е отменено решение от 02.11.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 58/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит, и делото е върнато за ново разглеждане поради допуснато абсолютно съществено нарушение на процесуалните правила – постановен въззивен съдебен акт от незаконен състав.

С решение от 27.01.2023 г. по в.н.о.х.д. № 826/22 г. на САС е потвърдена присъдата от 20.10.2020 г. по н.о.х.д. № 4160/19 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, с която подсъдимите Й. Р. Н. и А. С. А. са признати за виновни, че са сговорили да вършат документни престъпления – А. С. А. по чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и Й. Р. Н. по чл. 308, ал. 7, вр. ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1 от НК, за което на подсъдимия Й. Р. Н. на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, като на основание чл. 68, ал. 1 от НК е постановено подсъдимият да изтърпи отделно наложеното му общо наказание по н.о.х.д. № 342/2016 г. на СНС – закрит, а на подсъдимия А. С. А. на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години.

С касационната жалба на Й. Р. Н. се заявяват и трите касационни основания и се иска оправдаване на подсъдимия или отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане.

С жалбата на А. С. А. също се заявяват всички касационни основания и се настоява за оправдаване на подсъдимия.

27.09.2023 г. – н. д. № 564/2023 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 213а, ал. 2 и ал. 3, чл. 143, ал. 2, чл. 144, ал. 3, чл. 195, ал. 1, т. 4 и т. 9 от НК

Делото е образувано по касационен протест и касационни жалби на подсъдимите И. М. Б., В. Г. Г., К. К. Б. и М. М. М. срещу присъдата от 29.04.2022 г. по в.н.о.х.д. № 562/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (Софийския апелативен съд).

С присъда по н.о.х.д. № 523/2018 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимите К. К. Б., И. М. Б., Д. Н. З., В. Г. Г., И. В. М., И. К. С. и М. М. М. са признати за невинни и са оправдани по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК (ОПГ, създадена с користна цел). Със същата присъда К. К. Б. е оправдан по обвинението за престъпления по чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК (кражба чрез използване на МПС), по чл. 144, ал. 3 от НК (заплаха с убийство) и по чл. 143, ал. 1 от НК, И. М. Б. и П. Х. Х. – за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК, И. К. С. – за престъпление по чл. 144, ал. 3 от НК. Подсъдимият К. К. Б. е признат за виновен за престъпления по чл. 144, ал. 3 от НК, по чл. 143, ал. 1 от НК и

Обявено за решаване.

по чл. 215 от НК, като наказанията му са групирани на основание чл. 23 от НК с общо наказание „лишаване от свобода“ за 4 години. И. М. Б. е признат за виновен по чл. 143 от НК и по чл. 215 от НК с общо наказание „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено с 4 години. Д. Н. З. е признат за виновен по чл. 213а, ал. 3, т. 5 от НК, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено с 3-годишен изпитателен срок, и „глоба“ в размер на 5000 лева. В. Г. Г. е признат за виновен по чл. 213а, ал. 3, т. 6 от НК, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 6 години, „глоба“ в размер на 7000 лв. и „конфискация“ на 3300 лева. М. М. М. е признат за виновен по чл. 144, ал. 3 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 2 години и 6 месеца, отложено с 3-годишен изпитателен срок.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта ѝ по отношение на И. М. Б. за престъпление по чл. 143, ал. 2 от НК (принуда чрез участие в ОПГ) и по отношение на Д. Н. З. за престъпление по чл. 213а, ал. 3, т. 5 вр. ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК (изнудване спрямо длъжностно лице), като двамата са признати за невинни по повдигнатите им обвинения за тези престъпления. Присъдата е изменена в частите ѝ по отношение на К. К. Б. – за престъпленията по чл. 144, ал. 3 от НК, като наказанието „лишаване от свобода“ е намалено на 5 месеца; по чл. 213а, ал. 1 от НК е частично оправдан; по чл. 215, ал. 1 от НК (вещно укривателство) е оправдан. И. М. Б. е частично оправдан по чл. 215, ал. 1 НК. За В. Г. Г. е преквалифицирано престъплението по чл. 213а, ал. 3, т. 6 от НК в такова по чл. 143, ал. 4, т. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, оправдан е за престъплението по чл. 213а, ал. 3, т. 6 от НК. Наказанието „лишаване от свобода“ на М. М. М. по чл. 144, ал. 3 от НК е намалено от 2 години и 5 месеца на 1 година при условията на чл. 66, ал. 1 от НК. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

В касационни жалби са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отменяване на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отменяване на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на оспорената присъда и намаляване на наложените наказания на подсъдимите.

С касационния протест се релевират допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и нарушения на материалния закон спрямо подсъдимите, които са оправдани, и тези, на които им е намалено наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

30.11.2023 г., – н. д. № 890/2023 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК; чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК; чл.

255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, предл. 1, т. 6 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по протест срещу решението от 12.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 1260/2022 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъдата от 17.06.2022 г. по н.о.х.д. № 1913/2016 г. на Специализирания наказателен съд – закрит.

С първоинстанционната Х. М. М. е признат за невиновен по обвинението в това, че за периода от м. април 2012 г. до м. февруари 2014 г. в гр. София ръководил ОПГ с участници В. Р. Р., П. П. Т. и С. Р. А., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 255 от НК в страната (престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК). Признати за невиновни са и П. П. Т., В. Р. Р. и С. Р. А. по обвинението да са участвали за същия времеви период в ОПГ с ръководител Х. М. М., създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 255 от НК в страната.

С първоинстанционния съдебен акт подсъдимите са признати и за невиновни по повдигнатите им обвинения по чл. 255 от НК:

- Х. М. М. за това, че в гр. София в периода от м. октомври 2012 г. до 13 февруари 2014 г. при условията на продължавано престъпление, действайки като подбудител в съучастие с П. П. Т. и С. Р. А. (помагачи), умишлено склонил В. Р. Р. в качеството му на управител на дружество да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на обща стойност 9 041 865,29 лв., представляващи дължим данък върху добавена стойност;

- П. П. Т. и С. Р. А. за това, че в гр. София в периода от м. октомври 2012 г. до 13 февруари 2014 г. при условията на продължавано престъпление, действайки като помагачи в съучастие с Х. М. М. (подбудител), умишлено улеснили В. Р. Р. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на обща стойност 9 041 865,29 лв., представляващи дължим данък върху добавена стойност;

- В. Р. Р. за това, че в гр. София в периода от м. октомври 2012 г. до 13 февруари 2014 г. при условията на продължавано престъпление, действайки като извършител в съучастие с П. П. Т., С. Р. А. (помагачи) и Х. М. М. (подбудител), в качеството му на управител на дружество избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на обща стойност 9 041 865,29 лв., представляващи дължим данък върху добавена стойност.

В касационния протест се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 – нарушение на закона и допуснато съществено процесуално нарушение, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на въззивния съд.